

Návštěva knihovny

na alespoň 600 znaků :-)

vyprávění – slohové cvičení žáků 7. třídy

korektury Martin Jeřábek

Návštěva knihovny v Černobylu

Když jsem přijel s Jonášem na místo určení, naměřili jsme nejvyšší hodnotu radiace za celou dobu expedice. 100 roentgenů. Věděli jsme, že by bylo lepší odejít, ale musíme zůstat. Byli jsme vybráni jako likvidátoři. Jako jediní Čechoslováci. Vystudoval jsem jadernou fyziku právě s Jonášem. Sovětský svaz vybíral i z Československa. Nikdo nechtěl a my jsme byli jediní, kteří tam šli.

Byli jsme tam, kde jsme měli být, jenže jsme našli v Prypjati knihovnu. Byli jsme jediní, kteří jeli do Černobylu sami a ne v autobuse.

V knihovně bylo temno. Je to už 5 měsíců, co se evakuoavala Prypjat'. V knihovně jsme našli spoustu zajímavých knih, jenomže jsme to nemohli přečíst. „Hele, rusky umím jen mluvit, ne číst,“ řekl Adam. „Já taky ne, ve škole jsem měl trojku z ruštiny,“ odpověděl Jonáš.

„Jony?!“ vyhrkl Adam. „Koukni na ten dozimetr!“ „Co?“ řekl klidně Jonáš.

„Naměřil jsem tady 5 000 roentgenů!“

„Ty vole, rychle pryč!“ zařval Jonáš.

„Počkej, vezmu tuhle knihu... a nandej si plynovou masku!“

„Dobře, ale rychle! Čím déle tu jsme, tím větší je šance, že to nemusíme přežít.“

„Ta knihovna je ale stejně pěkná ne?“ řekl znenadání Adam.

„Jo,“ řekl unaveně Jonáš.

„Hele,“ řekl pomalu Jonáš, „necítíš kov?“

(Příznak dýchání kontaminovaného vzduchu je pocit, že cítíte kov. Smysly mozku nikdy necítily radioaktivitu, a proto to mozek vyhodnotí jako kov.)

Skvělá stylizace do historického románu z 80. let

Návštěva knihovny očima anonyma

Knihovna - tajemné místo plné divných lidí...
Jsou tam knihy a CD, pak je tam atomový kryt.
Je tam piano a záchod, pak tam jsou židle.
Pak jsem se dozvěděl, že je válka, a půjčil si knihu o islámu.
Pak jsme hráli „schovku“.
Pak učitel zařval: „Jdeme!“
a tak jsme šli.

Dobrý pokus, ale ani ne na 300 znaků, stále se tam opakují stejná slova (být, pak).

Návštěva knihovny

Když začala čeština, vyrazili jsme do knihovny. Cesta byla rychlá a voňavá – zejména ty trdelníky.

Když jsme vešli dovnitř, tak jsme dali bundy do šatny a čekali na ostatní. Když jsme vešli do knihovny, všichni se rozběhli najít svého oblíbeného autora. Když si všichni našli své knížky, tak si sedli a začali číst. Když jsme museli odejít, všichni si vypůjčovali knížky přes takový skener.

Na konci jsme si vzali jenom ze šatny bundy a šli zpátky do školy.

Dost krátké (ani ne 500 znaků), sice dobrý pokus o stylizaci (zvlášť první odstavec začal nadějně), ale pořád se tam opakují stejné konstrukce (5x když), to pak začne nudit...

Nezapomenutelná návštěva knihovny

Když jsem byl v knihovně, tak vypukla válka. Mezi kým? Můžete hádat - vypuklo to 24. 2. 2022. Rusko začalo bombardovat Kyjev, to jsou malinké nápovědy, mezi kým se válčilo, možná že se dál v příběhu dozvíte i tu druhou stranu, která byla taky ve válce. Ten Putin začal bombardovat všechna vojenská letiště na té zemi. A od té doby se dozvídám, jaké další a další území zlikvidoval. Nějaký děda, kterému bylo osmdesát let, šel v Ukrajině do války se zbraní, aby chránil svoji zemi.

Krátké (ani ne 600 znaků), návštěvy knihovny se to dotklo jen zlehka, ale věty jsou to zajímavé a obsažné. Mohlo by to fungovat jako odrazový můstek od obyčejného/banálního k velmi vážnému tématu.

Návštěva velice zvláštní knihovny

Jeden den, když jsem šel zrovna do knihovny, jsem viděl ve dveřích obrovskou díru od meteoritu. Říkal jsem si: „Co se asi tak mohlo stát?“ Zjistil jsem, že meteorit v sobě obsahoval uran a že vyprchal asi před hodinou. Nikomu se nic nestalo, ale ti, co byli ozářeni, vypadali obzvlášť divně. Jeden měl tři oči, druhý zase čtyři ruce a třetí měl, no, žádné vyjádření nemám. Potom jsem si půjčil nějakou knihu o vesmíru - byla celkem dobrá, podle mého názoru, ale pak jsem se probudil.

Aha, takže to byl celou dobu jen sen, ach jo. Počkat, já jsem zaspal.

O 30 minut později jsem ve škole. Vlastně je sobota! Proč!!! To se může stát jenom mně!

Super vyprávění, skvělá pointa :-)

Bunkr (knihovna)

Šel jsem s kamarádem na čínu, pak jsme se šli ještě projít.

Najednou jsme slyšeli křik lidí z domů kolem nás, byli jsme vyděšení, nevěděli jsme, co se děje, běželi jsme směrem k metru. Podívali jsme se na oblohu a viděli jsme letadlo, mělo na sobě ruskou vlajku, bylo přidělané k nějaké velké raketě, vběhli jsme do prázdné knihovny. Nikdo tam už nebyl.

Běželi jsme do podzemního sálu. Když jsme běželi po schodech dolů, slyšeli jsme výbuch, země se začala třást, všechna světla (až na červený alarm) zhasla.

Spadl jsem, ale chytil jsem se zábradlí, kamarád zavrával a spadl na obličej. Sehnul jsem se k němu, tekla mu krev z čela, třásl jsem s ním, nereagoval, jenom brečel. Celé ruce a košili jsem měl od krve. Za chvíli už ani nebrečel ani nedýchal. Deset dní jsem žil z minibaru v podzemním sále, potom mě vytáhli záchranáři. Byl jsem jeden ze šesti lidí v Praze, kteří to přežili.

Zajímavý nápad, originálně vyprávěno

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY

Jednou, když jsme byli se školou v knihovně, jsme s kamarády celou dobu leželi v rohu na zemi a spali... Potom za námi přišel Maksim a řekl nám, že už odcházíme, takže jsme se museli zvednout a odejít. Potom, co jsme knihovnu opustili, tak jsme si koupili trdelník, takže mě to aspoň trochu uklidnilo a konečně jsem chvíli přestala myslet na to, že jsem s takovými blbými, otravnými, postiženými lidmi ve třídě... Jídlo vždy pomůže!!! Potom jsme se bohužel už vrátili a já jsem si uvědomila, že budu teď muset strávit další dvě hodiny s těmi postiženými lidmi...

Ukázka naprosto soběstředného textu; stylisticky propracované, ale morální odpad...

Proč je kniha a knihovna důležitá?

V knihovně jsem se dozvěděl mnoho informací a poznatků z půjčených knih. Knihy v knihovně jsou totiž velmi lehce půjčitelné. Většinou jsem byl v knihovně jen díky panu učiteli. Knihovna je obrovské úložiště knih všech žánrů: sci-fi, fantasy, naučné...

A teď něco o knihách. Z knih mám většinu své slovní zásoby, která – upřímně - není vůbec krátká :-) Knihy jsou i emocionálně spojené s člověkem.

Třeba když je člověku smutno či se nudí, kniha ho může potěšit, zajmout, poučit, rozesmutnit...

Knihy v knihovně můžeme rozeznat podle obrázků: nůž (detektivní), revolver (western), mračící se obličej (horor)...

Knihy či knihovnu mohu velmi doporučit jak pro děti, tak pro dospělé, studenty atd.

Sice to není vyprávění, ale jako recenze na služby knihovny a význam knihy to může fungovat velmi dobře. Super!

PŘEPADENÍ V KNIHOVNĚ

Dneska jsme šli do knihovny. Byl krásný jarní den, ptáci nezpívali, jelikož jsme ve městě, ne na venkově, ale to není podstatné.

Šli jsme dále, až jsme narazili na vojáka. Řekl nám: „Dobrý den,“ i když v nějakém ruském přízvuku. Až jsme dorazili do knihovny, já a můj kamarád jsme začali hledat nějaké určité knížky. Pak jsme najednou slyšeli, jak se rozbilo okno, pak jsme tam najednou spatřili ruské vojáky, měli zbraně, a obklíčili nás... Já a můj kamarád jsme rychle běželi schovat se na záchody, aby nás tam nenašli, což se nám taky podařilo, chtěl jsem někomu napsat, či zavolat, ale v tu chvíli se mi vybil mobil, a můj kamarád si ho nechal na jedné z poliček, jelikož jsme spolu chtěli udělat video, ale v šoku si ho ani nestihl vzít. Po nějaké chvíli se otevřely dveře, a my jsme zavřeli oči, čekajíc na naši smrt...

Pak jsme si uvědomili, že to nebyl ruský voják, ale ukrajinský voják v přestrojení, a přišel nás zachránit. Řekl nám, že se mu podařilo ještě s ostatními lidmi, co s ním spolupracovali, zamknout ostatní vojáky do sklepa a evakuovat ostatní z baráku. Byl jsem tak rád, že byli všichni včetně mého kamaráda v bezpečí....

Ted' to řeší policie, a píšu toto z pohodlí svého domova.

(PS: Příběh má být z pohledu někoho odlišného.)

Skvělá stylizace, dobrý námět, má to spád i nápad.

HLEDÁNÍ KNIH

Skoro každý měsíc chodíme se třídou do knihovny. Knihovna je kousek od školy, takže chodíme pěšky. Ještě ve škole jsme si s mým kamarádem Míšou, který mě chce zabít, našli seznam „teplých“ knížek. Potom jsme vyrazili do knihovny. Cestou jsme si povídali. Když jsme došli do knihovny, šel jsem vrátit Deník Anny Frankové, který jsem si půjčil minulý měsíc. Potom jsme se šli společně podívat do oddělení beletrie pro dospělé a mládež, protože na internetu psali, že většina těch knížek je tam. Začali jsme to popořadě procházet, a jelikož mě začala zajímat Anne Frank, tak jsem si půjčil Příběhy ze zadního domu. Po chvíli jsme se podívali do oddělení pro větší děti a našli jsme další „teplou“ knížku. Nakonec jsme našli asi sedm „teplých“ knížek a to jsme to neprošli celé. Cestou zpátky si můj kámoš zapomněl v knihovně mobil, tak jsem běžel zpátky s ním.

Dobré vyprávění, mělo to náběh na lepší přesah díky Anně Frank, takhle je to trochu moc pubertální...

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY

Cestou do knihovny bylo docela špatné počasí. Bylo zataženo a pršelo. Když jsme přišli do knihovny, taky tam byla taková špatná atmosféra... Lidi byli jak venku, tak v knihovně takoví... ve špatné náladě...

V knihovně jsem se koukala po knížkách a našla jsem jednu... Byla stará ušmudlaná a tlustá. Podívala jsem se do ní, ale nic v ní nebylo. Najednou mě vtáhla do sebe a bylo to takové divné... Vtáhla mě do doby, kde najednou byla pandemie, všichni nosili roušky... poté začala tornáda a pak byly i nějaké neshody mezi zeměmi... Bylo to všechno hrozné.

Pak jsem se zase objevila zpátky v knihovně a naštěstí bylo všechno v normálu.

Po týdnu jsem se vzbudila a všechno bylo, jak mi to ukázala knížka v knihovně... Před týdnem bylo ještě všechno v pořádku... Před týdnem jsme ještě nic netušili.

Moc dobrá stylizace do mysteriózního románu, skvěle jsi popsala tíživou atmosféru této doby.

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY

Páteční odpoledne začalo jako každé jiné. Jako každé páteční odpoledne jsem se těšila, jak po hodině matematiky vyrazím do školní knihovny. Ten den se ale odehrálo něco neuvěřitelného...

Z učebny jsem prchala o dvě poschodí dolů, do suterénní školní knihovny. Většina mých spolužáků se po malých partičkách rozešla vstříc prosluněnému květnovému víkendu, poslednímu květnovému víkendu v tomto školním roce, já ale byla jiná. Od doby, co jsem ze školy, v níž mě šikanovali, přešla sem, nechci nic riskovat. Tenhle život mi vyhovuje. Jako obvykle jsem zamířila do svého nejoblíbenějšího oddělení historických románů. Zkoumání historie bylo hned po čtení mojí nejoblíbenější činností. „Ahoj,“ uslyšela jsem najednou neznámý hlas a vylekala jsem se. „Promiň, nechtěla jsem tě vyrušit. Já jsem Anne, chodím sem teprv krátce. Chodím do osmičky.“ „Aha, já jsem Gracella.“ „Proč nejsi venku s ostatními?“ zeptala se Anne...

Úžasný úvod povídky či celé knihy, moc hezká stylizace.

Návštěva knihovny

Byl obyčejný školní den. Šli jsme se třídou do knihovny. Hned jsme odložili bundy a vrhli se na knížky. Probrouzдал jsem skoro celou sekci sci-fi – fantasy, ale nic mě nezaujalo.

Vytáhl jsem z police jednu velkou knihu, že si ji alespoň prolistuju.

Otevřel jsem ji a svět se najednou pokřivil. Když se zase narovnal, vidím, že stojím ve starobylé místnosti a knihy kolem mě v policích jsou zaprášené a vázané v kůži. Za krásně vyřezávaným stolem stojí starý pán. Vypadá smutně. Asi sem do téhle knihovny nikdo nechodí. „Tolik krásných knih!“ říkám nahlas. Starý pán se úplně rozzáří: „Zajímají tě knihy? Starám se o ně celé věky. Mohu ti o nich všechno povědět.“ A opravdu. Starý knihovník mi vyprávěl o tom, jak knihy vznikaly, v jaké době i o lidech, kteří knihy napsali. Bylo to úžasné poslouchat tak milého a moudrého člověka.

Bohužel volání učitele mě přivolalo zpátky k regálům se sci-fi – fantasy. Všichni si odnášeli z knihovny půjčené knihy. Jen já jsem si odnesl opravdový zážitek, který nemusím vracet :-)

Výborný nápad, skvělé vyprávění:-)

CESTA S POBYTEM V KNIHOVNĚ

Každé ráno pán v šedivé košili vstává, aby se mohl podívat do tajuplné knihovny plné písmen, papíru, chodeb a vědomostí. Když se dnes vydal na túru, zjistil, že mu chybí jeho šedivá košile, díky níž může proniknout do knihovny bez povšimnutí. Byl v šoku ale nezbývalo mu nic jiného, než jít do knihovny v modré košili.

Jako každý den si říkal svou báseň:

Knihu ráno tu si dám,
dříve než svůj oběd mám.
První, druhá, třetí strana,
slova, věty čtu si s váma.
Bude ze mě knihomol,
dřív než řekneš břichabol.
Věda je má dobrá známá,
pojď se radši učit s náma.
Radši než být knihomol,
radši chytnu břichabol.

Po desátém z opakování této básničky už byl u knihovny. Začel se do své první knížky. Ale musel se při tom schovat do sklepa knihovny, který byl vyplněn spleťmi uličkami a malými místnostmi. Tam si vzal dalších dvanáct knih různé tloušťky. Po přečtení všech svých knih s pauzami na jídlo. Vyšel ze sklepa a zjistil, že je noc. Tak se usadil na gauč s čelovkou a četl další knihy. Ráno ho ze spánku probudil budík a on zjistil, že to bylo celé jenom sen. Podíval se na židli a zjistil, že tam je jeho šedý svetr, s radostí vstal oblékl se a vydal se do knihovny.

Moc hezké, zvláště ten pokus o báseň:-)

Margretin deník: zapomenutá knihovna

Ten den jsem byla v knihovně, když jsem to našla. Byla to tajná schránka, kterou jsem našla pod regálem s knihami. Dala se otevřít vyřešením nepochopitelného rébusu. Seděla jsem v knihovně už tři hodiny, když jsem na to přišla. Byla jsem šťastím bez sebe. Otevřela jsem tu schránku a ihned vytáhla ty věci. Byla tam: mapa, jeden malý a jeden velký klíč.

Rozvinula jsem mapu a uviděla plán knihovny s tajnými chodbami. Očima jsem zastavila na jedné místnosti s nákresy těch klíčů. Pak jsem našla nejrychlejší cestu a vydala se na místo.

Byla to nejmíň navštěvovaná část knihovny, uviděla jsem staré držátko na pochodně. Došla jsem k němu a pověsila se na něj, ale nic. Po chvíli jsem nahmatala tlačítko. Zmáčkla jsem ho a s tím držátkem jsem vjela do nádherných dveří, které se tam objevily po stisknutí tlačítka. Seskočila jsem a utíkala, co mi síly stačily. Doběhla jsem ke dveřím, už jsem otvírala, jenže v tu chvíli se probudím s hlavou na lavici a povzdechnu si: „Ach jo, jenom sen“.

Báječná stylizace, má to atmosféru i pointu.